

POKO (10) *cn i pron*

cn (9), *pron* (1).

po- (5), po- (2); po- *ZawJeft* (3), *OrzJan*; pó- *PudłFr*; po- : pó- *Strum* (1:1); *końcowe o jasne*.

Sł stp: póko a. poko, Cn brak, Linde XVIII w., poza tym XVII w.: pokoć.

I. [W zakresie stosunków przestrzennych: do którego miejsca; zaimek przysłówkowy względny: A ten Paluch może trawę zieczać na wodze, poko może dosiancz. *ProtokWoźnik* 1567 nr 132.]

II. W zakresie stosunków czasowych; spójnik; wprowadza zdanie okolicznikowe czasu [cf **POKI II.B.**] (9) :

1. *Równoczesne* (8) :

a. *Tak długo jak* (5) : tedy też Rzeczpospolita poko nie godzi/ ma zażywać zdrowia y dzielności jego [Jana Tarnowskiego] *OrzJan* 65.

Wprowadza peryfrazę w znac. 'do końca świata' (1): przymioty twé kwitniącé/ W oczu náleznych niechay łłyną/ Poko látá torem płyną. *ZawJeft* 45.

Wprowadza peryfrazę w znac. 'do końca życia' (2): Zá co my tobie/ O Boże nález wiecznie/ Wdzięczni fye łtáwiem: poko duch łpółecznie Z ciáłem łpoiony będzie *ZawJeft* 19; w których [kłopotach] moié látá/ Będą łchnąc między ludźmi/ poko łtánie łwiátá. *ZawJeft* 41. Cf »pokosmy żywi«.

[*Połączenia*: »poko jeszcze«: Młody poko ielzczę ielst przy tobie/ Nie pokazuy miłości po łobie. *WirzbGosp* C.

»poko ... zawsze«: Nád to y ono wiemy y ták vtzemy iż w nálezem ciéle pokosmy tu żywi/ zázwdy tkwi wątpienie o miłofierdziu á o łálce Bożey. *ZacWyzn* 26v.]

Frazy: »poko stawa (a. stanie) [czego]« (2): *ZawJeft* 41; *Exceptie*/ gwary/ dilácie: *Noua emergentia*: y áppellácie. Tymi dlužnik nárabia/ poko mu ich łtawa *KlonWor* 73.

[»pokosmy(-chmy) żywi«: *ZacWyzn* 26v; Otołz ták w tym nálezym pielgrzymowánium pokochmy żywi potrzebá łtarác łie/ iákobyłmy łtrzegli łie tego wźzego czo do piekła prowadzi *GilPos* 91v.]

b. *Kiedy* (3) : Wiele nam żywotá ginie/ pokołmy dziećmi/ á nic nierozumiemy *SienLek* 11.

[*W nawiązaniu do określenia czasu*: *GilPos* 312v cf *Fraza*.]

[*Fraza*: »poko żywiemy«: ielłize chcemy miłofierdzie otrzymác y łálkę odzierzéc/ w ten tu czás poko żywiemy. *GilPos* 312v.]

a. *Zawczasu* (2) : A ták łepiéy go [robotnika] dołzrzcć/ póko robi/ niłzi go małz wycięgác ná poprawkę/ kiedy iuz robotę wyłtawi. *Strum* F2; Y rozumiém/ że łepiéy/ póko mam baczenie/ Ten mój włafny łestáment dác wam w poruczenie. *PudłFr* 77; [*BielawMyśl* F2].

[*Fraza*: »poko masz (mamy) czás«: Poko małz czás czyn dobrze. *GilPos* 2v, 183v.]

2. *Następcze*: zdanie podrzędne zaprzeczone (1) :

a. *Bezpośrednio następcze*: *aż do czasu gdy* (1) : Ale ia ták powiádam/ że zá wieku mego/ Nie doczekam porządku woylká Węgierłkiego. [...] Poko łię łwoiá głowá łam Celárz nie rułzy *CzahTr* H2v; [żebyłmy Páná prołili/ áby/ poko nie przydzie ładzić/ vchowác nas raczył wźzego złego *GilPos* 104, [1]v].

[*Połączenie*: »poko nie ... poty«: Ale poko [*Pan Bóg*] tego nie da/ poty nie może nikt o łobie rozumieć aby miał być wezwany. *GilPos* 211.]

b. [*Ogólnikowo następcze*: *zanim*: A iżby też miałto Páryż [*w czasie oblężenia*] mogła widzieć poko fie niepopfuie *HistOtton* 43; Abyście fie pirwżym požądliwołciom nie przyłączáli/ ktorymście fie bawili pokofcie nie poználi Kryftuła. *GilPos* 22.]

III. *W zakresie stosunków ilościowych; spójnik; wprowadza zdanie okolicznikowe miary, z trybem przypuszczającym (1) :*

W nawiązaniu do określenia wielkości (1): Potym Stáwidlá weń [*w słup*] łtáwić [...] ták wyłoko pokobyś rozumiał wodę trzymać w Stáwie. *Strum* G4.

Synonimy: **I.** *dokąd*; **II.** *dokąd, pokąd, poki*; **1.b.** *kiedy*.

Cf **POKI**

KW